

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen tukeakseen kannettaan, joka kohdistuu komission 17.12.2020 antamaan päätökseen C(2020) 8969 final, jolla hylättiin kantajan vaatimus, jolla pyrittiin yhtäältä saamaan todetuksi, että Veolia Environnement S.A. on rikkonut asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohtaa hankkiessaan 29,9 prosentin omistusosuuden Suezin pääomasta ilman komission ennakkohyväksyntää, ja toisaalta vaadittiin väliaikaisten toimenpiteiden soveltamista mainittuun yhtiöön saman asetuksen 8 artiklan 5 momentin a alakohdan mukaisesti.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu SEUT 296 artiklassa määrätyn perusteluvelvoitteen loukkaamiseen. Kantajan mukaan komissio ei ole täyttänyt SEUT 296 artiklassa määrättyjä edellytyksiä antaessaan päätöksen, jonka perusteluista kantaja tai unionin yleinen tuomioistuin eivät voi ymmärtää syitä, joiden johdosta komissio on katsonut, että EY:n yrityskeskittymäasetuksen 7 artiklan 2 kohdassa säädettyä automaattista poikkeusta voitiin soveltaa. Kantaja moittii riidanalaisista päätöistä myös siitä, että sen perustelut ovat ristiriitaisia sen suhteen, voidaanko EY:n yrityskeskittymäasetuksen 7 artiklan 1 kohtaa soveltaa 29,9 prosentin omistusuuden hankintaan sen pääomasta. Kantaja katsoo lopuksi, että riidanalainen päätös poikkeaa ilman riittäviä perusteluja unionin tuomioistuinten vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, joka koskee EY:n yrityskeskittymäasetuksen 7 artiklan 2 kohdassa säädettyyn lykkävään vaikutukseen kohdistuvien poikkeuksien suppeaa tulkintaa
- 2) Toinen kanneperuste perustuu EY:n yrityskeskittymäasetuksen 7 artiklan 2 kohdan rikkomiseen. Kantajan mukaan komissio on rikkonut mainittua säännöstä katsoessaan ensinnäkin, että tuossa säännöksessä säädettyä poikkeusta oli sovellettava Veolian suunnittelemaan yhdestä keskittymästä koostuvaan toimenpiteeseen kokonaisuudessaan, vaikka tällä poikkeuksella ei selvästikään ollut kohdetta, eikä sitä täten voitu soveltaa kyseiseen toimenpiteeseen, ja toiseksi, että yhdestä keskittymästä koostuvan toimenpiteen muodostavien oikeudellisten toimenpiteiden oli kuuluttava samaan oikeudelliseen järjestelmään kyseisen artiklan suhteen. Kantaja katsoo lisäksi, että edellä mainittua säännöstä on rikottu myös, koska komissio sovelsi siinä säädettyä poikkeusta omistusuusien yksityiseen hankintaan yhdeltä ainoalta myyjältä. Kantaja moittii lopuksi komissiota siitä, että se on katsonut, että Veolia täytti edellytyksen, joka koski yrityskeskittymästä ilmoittamista viipymättä.

⁽¹⁾ Yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004 (EY:n sulautuma-asetus) (EUVL 2004, L 24, s. 1).

Kanne 25.2.2021 – QI v. komissio

(Asia T-122/21)

(2021/C 138/67)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: QI (edustaja: asianajaja N. de Montigny)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan kantajaa koskevat lopulliset urakehitystä koskevat kertomukset vuoden 2018 ja 2019 osalta;
- kumoamaan tarvittaessa 16.11.2020 päivätyn valituksen hylkäämistä koskevan päätöksen;
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu sovellettavien yleisten täytäntöönpanosääntöjen noudattamatta jättämiseen. Vuoden 2018 arviointikertomuksen osalta kantaja vetoaa siihen, että valitusvaiheessa tehty uudelleenarviointi suoritusten tyydyttävästä luonteesta on lainvastainen. Vuoden 2019 arviointikertomuksen osalta kantaja moittii sitä, että valituksen arvioija on osallistunut edeltävään vaiheeseen. Lopuksi molempien arviointikertomusten osalta kantaja vetoaa siihen, että yleisten täytäntöönpanosääntöjen 2 artiklan 3 kohdan a alakohtaa ja 4 artiklaa on tulkittu ja sovellettu virheellisesti hänen tilanteensa osalta.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu puolueettomuusvelvollisuuden, avustamisvelvollisuuden ja hyvää hallintoa koskevan velvollisuuden rikkomiseen, Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 21 artiklan rikkomiseen sekä menettelyn väärinkäyttöön.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen, tosiseikkoja koskeviin aineellisiin epätasällisyyksiin, tosiseikkoihin liittymättömiin väärinkäytösluonteisiin väitteisiin ja lojaalisuusvelvoitteen käsitteen loukkaamiseen.

Kanne 25.2.2021 – Mariani ym. v. parlamentti

(Asia T-124/21)

(2021/C 138/68)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Thierry Mariani (Pariisi, Ranska) ja 22 muuta kantajaa (edustaja: asianajaja F. Wagner)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 muuttamisesta Euroopan syyttäjänviraston kanssa tehtävän yhteistyön ja Euroopan petostentorjuntaviraston tutkimusten vaikuttavuuden osalta 23.12.2020 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, EURATOM) 2020/2223 (EUVL 2020, L 437, s. 49) 1 artiklan ja erityisesti sillä muutetut ja/tai lisätyt 3 artiklan 11 kohdan, 4 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan, 5 artiklan 1 kohdan, 7 artiklan 3a kohdan ja 9a artiklan 1–4 kohdan
- velvoittamaan Euroopan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat yhteen kanneperusteeseen, joka liittyy Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja), Euroopan ihmisoikeussopimuksen, oikeuskäytännössä tunnustettujen yleisten periaatteiden, parlamentin jäsenten erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan, Euroopan parlamentin työjärjestyksen ja Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen rikkomiseen.